

וּמָה אֲמַרִי, עָלַי בָּאָר. סִלְקֵי מִימִיךָ, לְאַנְפָּקָא מִיִּין
 לְכֻלָּא, וְלֵאתְשָׁקָאָה מְנַךְ. עלי באר עלי מימיך להוציא מים לכל ולהשקות
 ממך לכולם. וְכֵן אֲמַרִי תּוֹשְׁבֵיחֲתָא דְהָאֵי בָּאָר וגם היו אומרים את
 השבח של הבאר שהיו אומרים, בָּאָר חֲפְרוּהָ שָׁרִים, כי הבאר היא בחינת
 המלכות, שהיסוד שלה הוא חפירה ואינו בולט, ואבא ואמא הם השרים שחפרוה וגדלוה
 והעלוה שוה בשוה בקומת ז"א, ועי"כ היתה יכולה להשפיע מימיה לישראל וְגו'. מְלָה
 קְשׁוּט הוּוּ אֲמַרִי, וְכֵךְ הוּא ודברי אמת היו אומרים וכך הוא.

כדי להוריד שפע מהעליונים צריך הדבר להעשות כראוי ובכוונה הראויה
 מִהֲכָא אֲוִלִיפְנָא (נ"א תא חז"י), כָּל מַאן דְּבָעֵי לְאַתְעָרָא מְלִין
 דְּלַעִילָא, בֵּין בְּעוֹבְדָא בֵּין בְּמְלָה ומזה אנו לומדים שכמו
 שעם ישראל כשרצו להמשיך השפע מהבאר בחינת המלכות היו אומרים שירה לעורר המין
 כך גם כל מי שרוצה לעורר למעלה כדי להמשיך משם שפע בין על ידי מצוות מעשיות ובין
 ע"י מצוות התלויות בדיבור. אֵי הָהוּא עוֹבְדָא, או הָהוּא מְלָה, לָא
 אֲתַעְבִּיד כְּדָקָא יָאוּת, לָא אֲתַעְר מְדִי אם אותו המעשה או אותו
 הדיבור לא נעשה כראוי ובכוונה הראויה אינו מעורר את העליונים להמשיך שפע כלל.
 כָּל בְּנֵי עֲלְמָא אֲזִלִין לְבֵי כְּנִישְׁתָּא לְאַתְעָרָא מְלָה
 דְּלַעִילָא והראיה לכך שהרי כל בני העולם הולכים לבית הכנסת להתפלל ולהמשיך
 עליהם שפע, אֲבָל זְעִירִין אֵינּוּן דִּידְעִין לְאַתְעָרָא אבל מעט הם
 האנשים שיודעים באמת לעורר העליונים ולהמשיך השפע, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוא קָרִיב לְכָל־אֵי דִּידְעֵי לְמִקְרֵי לִיָּה וּלְאַתְעָרָא מְלָה
 בְּדָקָא יְאוּת וְהַקְב"ה קָרוּב לְכָל אוֹתָם הַיּוֹדְעִים לְקָרוּא לוֹ וּלְהַעִיר אֶת
 הַעֲלִיוֹנִים לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע, אֲבָל אֵי לָא יִדְעֵי לְמִקְרֵי לִיָּה, לָאוּ
 אִיהוּ קָרִיב אֲבָל אִם אֵינָם יוֹדְעִים לְקָרוּא לוֹ אֵין הוּא קָרוּב אֲלֵיהֶם לְשִׁמוּעַ
 תְּפִילָתָם, דְּכִתְיִב כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) קָרוּב יְהוָה לְכָל
 קוֹרְאֵי לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת וְגו' . מֵאֵי בְּאַמֶּת מֵהוּ בְּאֵמֶת .
 דִּידְעֵי לְאַתְעָרָא מְלָה דְקָשׁוּט בְּדָקָא יְאוּת, וְכֵן
 בְּכָל־אֵי שִׁיּוֹדְעִים בְּתִפְלָתָם לְעוֹרֵר הַעֲלִיוֹנִים בְּדַבְרֵי אֵמֶת כְּרֵאוּ, וְכֵן בְּכָל דְּבַר
 וּמִצְוָה שְׁעוֹשִׂים .

יִשְׂרָאֵל עוֹרְרוּ מִ"ן לְמַלְכוּת שְׂאֵמְרוּ דְּבַרֵּי אֵמֶת וְכֵן הַדְּבַר בְּמַכְשָׁפִים
 אֹהֶף הָכָא הָווּ אֲמַרֵּי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מְלִין מְלִין דְּקָשׁוּט כִּר
 גַּם כַּאֲן הִיוּ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים דְּבַרֵּי אֵמֶת הַמְעוֹרְרִים לְמַלְכוּת לְמִ"ן, בְּגִין
 לְאַתְעָרָא (דף קפ"ד ע"א) לְהֵאֵי בִירָא, וּלְאַשְׁקָאָה לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל
 כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַבָּאָר שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת וּלְהַשְׁקוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאוֹתוֹ הַשְּׁפַע, וְעַד
 דְּאֲמַרֵּי הֲנִי מְלִי לָא אֶתְעַר וְעַד שְׁלֵא אֲמַרוּ אֶת אֱלוֹ הַדְּבָרִים לָא נִתְעוֹרְרָה
 הַבָּאָר . וְכֵן אֶפִּילוּ בְּאֵינְוֹן חֲרָשֵׁי עֲלָמָא, דְּמִשְׁתַּמְשִׁי בְּזִינִין
 בִּישִׁין וְכֵן הַדְּבַר אֶפִּילוּ בְּמַכְשָׁפֵי הָעוֹלָם שְׂמִשְׁתַּמְשִׁים בְּמִינִים רַעִים שֶׁל הַסֵּט"א לְצוֹרֵךְ
 הַכִּישׁוּפִים שֶׁלָּהֶם, עַד דְּעַבְדֵּי עוֹבְדֵי דְקָשׁוּט לְגַבִּיָּהוּ שְׂאֵינָם יִכּוּלִים

לעורר אותם לפעול עד שיאמרו להם דברי שבח המתאימים להם [טא], **אִי לֹא אָמְרוּ מְלִי דְקָשׁוּט, בְּגִין לְאִמְשָׁכָא לֹון בְּהַי גְּוֹנֵי דְבַעֲיִין, לֹא מִתְעַרְיִין לְגַבִּייהוּ** ואם אינם אומרים דברי אמת הראויים לכישופים כדי להמשיך אותם באופני הכישוף שהם צריכים, אין כוחות הטומאה מתעוררים אליהם, **וְאִפִּילוּ דְצֻוְחֵי כָּל יוֹמָא בְּמַלְיִן אַחַרְגִּין, אוּ בְּעוֹבְדָא אַחַרָּא** ואפילו יצעקו כל היום בדיבורים אחרים או במעשים אחרים שאינם שייכים לאותו הכישוף שהם רוצים לעשות, **לֹא מִשְׁכִּין לֹון לְגַבִּייהוּ לְעֵלְמִין, וְלֹא מִתְעַרְיִין לְקַבְּלִייהוּ** אין הם יכולים להמשיך אותם אצלם ואינם מתעוררים כנגדם.

נביאי הבעל לא נענו מכיון שלא היתה רשות לאותו הבעל להוריד אש מהשמים וגם כי לא היו מסודרים הדברים בפייהם כראוי

תָּא חֲזִי, פְּתִיב, (מלכים א יח) בא וראה מה כתוב אצל נביאי הבעל **וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל** מהבוקר עד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין עונה **וְגו' . מַאי טַעְמָא** מה הטעם שלא נענו הרי ידעו לעורר כישופים כדי להוריד אש מהשמים. **חַד דִּלְאֹו רְשׁוּ בְּהָהוּא בַּעַל בְּהָאֵי** ומשיב טעם ראשון שלא נענו הוא כיון שאין רשות לאותו הבעל להוריד אש מהשמים. **וְעוֹד דְּמַלְיִין לֹא**

אור הרשב"י

[טא] ביאר הרמ"ק: כלומר, כולם שקר ומעשה יחסיר או יעדיף על צורך מעשה ההגון תעתועים, אמנם צריך שיעשה מעשה הראוי לפעולה הנרצה אליו. לאותו הכישוף, מעשה אמיתי שלם שלא

הלימוד היומי

לע"נ ר' אורי גרביאן בן סולטנה זצ"ל

מִתְּכַשְׁרֵן בִּינִייהוּ ועוד טעם שני כי לא היו מסודרים הדברים לפניהם כראוי לדעת סדר השבעת כוחות הטומאה לכך, **וְאֲנָשִׁי לֹוֹן קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַהוֹן** הואיל והקב"ה השכיח מהם את סדר ההשבעה. **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב** זהו שכתוב, (מלכים א יח) **וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לֶבָם אַחֲרֵינִית** והיינו שבלבל את ידיעתם בסדר ההשבעה של כוחות הטומאה והכישוף. **וּפְּאִין אִינְוִן צְדִיקָיָא, דִּידְעֵי לְמִקְרֵי לְמֵאֲרִיהוֹן פְּדָקָא יְאוּת** אשריהם הצדיקים שיודעים לקרוא לקוב"ה בתפילתם ובמעשה המצוות כראוי.

רשב"י רוצה לגלות הסדר לעורר את זו"ן להעלותם מ"ן לאו"א **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָכָא בְּעֵינָא לְגַלְתָּה מְלָה** כאן אני רוצה לגלות איזה דבר. **הֵיא חַוִּי, בָּא וְרָאָה כָּל מַאֲן דִּידְעָ לְסִדְרָא עוֹבְדָא כְּדָקָא יְאוּת** כל מי שיודע לסדר מעשיו כראוי בבוקר והיינו ד' מצוות מעשיות שבהם מפריד הקלי' מהקדושה והם יפנה ויטול ולהתעטף בציצית ולהניח תפילין של יד ושל ראש שבהם מתקנים חיצוניות בי"ע התחתונים, **וְלְסִדְרָא מְלִין כְּדָקָא יְאוּת** ויודע גם לסדר כנגדם את דיבוריו כראוי לפני השי"ת בקרבנות ובפסוקי דזמרה וביוצר וקריאת שמע שכנגדם מתקנים פנימיות בי"ע התחתונים הנקרא אצילות, **הָא וְדָאֵי מִתְעָרֵי לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַמְשָׁכָא מְלִין עֲלָאִין דְּמִתְכַשְׁרֵן** הוא ודאי מעורר את זו"ן להעלות מ"ן לאו"א כדי להמשיך מהם דברים עליונים הראויים והיינו מוחין דגדלות לזו"ן. (ס"א וְאִי לָא, לָא אֲתַבְּשֵׁר